

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 2T/20/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3118010328
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Schmidtová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2018:3118010328.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín na hlavnom pojednávaní konanom dňa 17.05.2018 v Trenčíne samosudkyňou JUDr. Beátou Schmidtovou takto

r o z h o d o l :

Obžalovaná:

B. A., nar. XX.XX.XXXX v K., trvale bytom K., L. O. XXXX/XX,

je v i n n á , ž e

hoci je ako matka detí P. L. X., nar. XXXX, A. X., nar. XXXX a L. A., nar. XXXX, v súlade s ustanovením § 62 a nasl. Zákona o rodine, a na základe rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 30P/131/2014 zo dňa 01.12.2014, právoplatného dňa 04.02.2015, rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 30P/132/2014 zo dňa 01.12.2014, právoplatného dňa 17.12.2014 a rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 31P/138/2014 zo dňa 23.10.2014, právoplatného dňa 04.02.2015, povinná od 20.06.2014 vždy do 15-teho dňa mesiaca vopred, na účet L. domova E., P. XX, K., v ktorom sú maloleté deti umiestnené z dôvodu nariadenej ústavnej starostlivosti, prispievať na výživné vo výške 30% zo sumy životného minima na každé dieťa (27,32 € mesačne na jedno dieťa), na účet Detského domova E. neuhradila od mesiaca január 2017 doposiaľ, to jest do 15.06.2018 vrátane žiadnu sumu z predpísaného výživného, čím spôsobila dlh vo výške 1715,98,- €, pričom trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín Č. 3T/114/2016 zo dňa 17.11.2016, právoplatným dňa 11.01.2017 bola odsúdená pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1,3 písmeno b) Trestného zákona,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si neplnila úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchala závažnejším spôsobom konania na viacerých osobách a hoci bola v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdená,

č í m s p á c h a l a

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), c) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

podľa § 207 ods. 3 Tr. zákona, podľa § 49 ods. 2 Tr. zákona, podľa § 36 písm. n) Tr. zákona, podľa § 37 písm. m) Tr. zákona na trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona súd obžalovanú pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Trenčín na hlavnom pojednávaní konanom dňa 17.05.2018 zistil skutkový stav veci tak, ako je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaná B. A. v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní uviedla, že si je vedomá neplnenia vyživovacej povinnosti na svoje tri maloleté deti, ktoré sú umiestnené v Detskom domove E., kedy jej boli deti odobraté rozhodnutiami Okresného súdu v Trenčíne. Je si vedomá dlhu, ktorý neplatením výživného spôsobila až do dňa hlavného pojednávania, pričom celé dlžné výživné od nástupu detí do Detského domu E. činí spolu 3.819,15,- Eur. Neplnenie si vyživovacej povinnosti odôvodňovala tým, že nie je schopná si nájsť trvalejšie zamestnanie, nakoľko má len základné vzdelanie. Zamestnala sa krátkodobo brigádnickou formou u rôznych zamestnávateľov, avšak nikde nepracuje dlhšie ako tri mesiace. Prehlásila však, že pokiaľ bude mať prostriedky, dlh dorovná, avšak nevedela uviesť, v akom časovom horizonte bude toto ochotná splniť. Od narodenia všetkých troch detí nie je schopná sa sama postarať o základné potreby maloletých P. L. X., nar. XXXX, A. X., nar. XXXX a L. A., nar. XXXX. Na účet Detského domova E. od prijatia detí do tohto zariadenia poslala na všetky tri deti spolu len sumu 55,17,- Eur. Pripustila, že v minulosti bola súdne trestaná za takúto istú tr. čin a to rozhodnutím Okresného súdu Trenčín ku dňu 11.01.2017, pričom jej bol uložený podmienečný trest. Na dotaz prokuratúry, či obžalovaná fajčí, potvrdila, že áno, denne vyfajčí asi tak krabičku cigariet, čo za mesiac utvorí sumu asi 90,- Eur mesačne, čo sú náklady, ktoré nie sú životne nevyhnutné. V závere svojej výpovede pred súdom prehlásila, že sa bude snažiť uhradiť dlžné výživné až do rozhodnutia Krajského súdu.

Súd vykonal dôkaz dotazom u zástupkyne Detského domova E., K. F., ohľadne dlžného výživného voči Detskému domovu E. K., pričom táto uviedla, že z celkovej dlžnej sumy 3819,15,- Eur bola uhradená len suma 55,17,- Eur v roku 2016. Čo sa týka odsúdenia menovanej, o ktorom vedia, a ktoré bolo doručené trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/114/2016 zo dňa 18.11.2016, právoplatný dňa 11.01.2017 bola odsúdená z a obdobné do právoplatného rozhodnutia za dlžnú sumu 2103,17,- Eur. Teda, po odpočte tohto odsúdeného dlžného výživného v tejto konkrétnej trestnej veci, dlží obžalovaná Detskému domovu E. ešte sumu 1715,98,- Eur do dňa 15.06.2018.

Následne boli súdom na hlavnom pojednávaní oboznámené nižšie uvedené listinné dôkazy, z ktorých vyplynulo nasledovné :

Trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/114/2016 zo dňa 18.11.2016, právoplatným dňa 11.01.2017, bola B. A. odsúdená pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b) Tr. zákona a bol jej uložený trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok, ktorého výkon bol podmienečne odložený na skúšobnú dobu 2 (dva) roky, a ktorým bola odsúdená za dlžnú sumu 2103,17,- Eur.

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 30P/131/2014 zo dňa 01.12.2014, právoplatný dňa 04.12.2015, rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 30P/132/2014 zo dňa 01.12.2014, právoplatný dňa 17.12.2014, rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 31P/138/2014 zo dňa 23.10.2014, právoplatný dňa 04.02.2015, boli obžalovanej uložené vyživovacie povinnosti na všetky tri deti a bola nad nimi nariadená ústavná starostlivosť a všetky tri deti boli umiestnené do Detského domova E. K., ul. P. XX. Matka bola zaviazaná platiť na všetky tri deti bežné výživné ako aj zročné výživné, a boli jej povolené splátky, že omeškanie splnením jednej splátky má za následnosť zročnosť celého plnenia na všetky tri deti.

Z oznámenia Sociálnej poisťovne, pobočky Trenčín vyplynulo, že je vedená v evidencii Sociálnej poisťovne ako platiteľ poistného v zmysle § 128 ods. 1, 3, 8 až 11 Zákona číslo 461/2003 a iné. Z

výpisu identifikačných údajov Sociálnej poisťovne je možné zistiť, ako dlho a kde menovaná pracovala u rôznych zamestnávateľov.

Podľa oboznámených rodných listov detí je obžalovaná matkou P. L. X., nar. XX.XX.XXXX, ktorého otcom je F. B., nar. XX.XX.XXXX, A. X., nar. XX.XX.XXXX, ktorej otcom je L. I., nar. XX.XX.XXXX a L. A., nar. XX.XX.XXXX, ktorej otcom je K. A., nar. XX.XX.XXXX.

Zo správy ÚPSVaR Trenčín zo dňa 28.08.2017 (čl. 44) vyplýva, že obžalovaná B. A., rodená X., bola naposledy vedná v evidencii uchádzačov o zamestnanie v období od 21.04.2015 do 30.04.2015 a od tohto obdobia nie je vedená v evidencii uchádzačov. Menovaná bola vyradená z evidencie dňom 01.05.2015, na základe predloženého dokladu od zamestnávateľa E. Q., s. r. o., K. F. nie je evidovaná na úrade ako príjemca pomoci v hmotnej núdzi.

Zo správy Sociálnej poisťovne zo dňa 25.08.2017 (č.l. 41) vyplynulo, že obžalovaná za obdobie od 01.01.2014 do 25.08.2017 nebola poberateľkou dávky v nezamestnanosti alebo dôchodkovej dávky a nebola ani poberateľkou nemocenskej dávky podľa priloženého potvrdenia. Sociálna poisťovňa len eviduje u menovanej dočasnú pracovnú neschopnosť od 10.08.2017.

Z lustrácie v evidencii priestupkov zo dňa 19.02.2018 vyplýva, že obžalovaná nebola doposiaľ priestupkovo riešená.

Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaná bola jedenkrát súdne trestaná a to trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/114/2016 zo dňa 18.11.2016, právoplatný dňa 11.01.2017, pre prečin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b) Tr. zákona, a to k podmienenému trestu v trvaní 1 rok s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobná doba v trvaní 2 roky, ktorého skúšobná doba uplynie dňa 12.01.2019.

Súd, vzhľadom na vyššie uvedené, po zhodnotení všetkých zadovážených a vykonaných dôkazov, podľa vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, ktorá z procesných strán tieto dôkazy navrhla či obstarala, mal za preukázané, že obžalovaná B. A. spáchala skutok, ktorý je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Zo spáchania žalovaného skutku je obžalovaná usvedčovaná tak odpoveďou na dotaz svedkyne K. F. (potvrdila, že obžalovaná neuhrádza výživné v rozsahu stanovenom súdom), vyššie uvedenými súdom oboznámenými listinnými dôkazmi (preukázaná existencia povinnosti obžalovanej uhrádzať výživné na maloleté deti P. L., A. a L.), ako aj výpoveďou obžalovanej z prípravného konania, v ktorej obžalovaná potvrdila existenciu dlhu na výživnom, a teda skutočnosť, že si neplní vyživovaciu povinnosť v rozsahu stanovenom súdom.

Súd mal po oboznámení rozsudkov o určení vyživovacej povinnosti (výživné na jedno dieťa vo výške 30% zo sumy životného minima na každé jedno nezaopatrované maloleté dieťa k 15. dňu v mesiaci vopred) za preukázané, že obžalovaná v skúmanom období (od mesiaca január 2017 do 15.06.2018 vrátane) neuhradila dlžné výživné, (uhradila len čiastku 55,17,- Eur v roku 2016) a tak v čase vyhlásenia rozsudku ostávalo uhradiť výživné vo výške 1715,98,- Eur. Súd tak mal za preukázané, že výživné nebolo ku dňu konania hlavného pojednávania, a teda aj v čase vyhlásenia rozsudku, t. j. dňa 17.05.2018, uhradené. Súd uvedené skutočnosti zohľadnil aj v skutkovej vete, ktorú modifikoval oproti podanej obžalobe, aby zodpovedala stavu v čase vyhlásenia rozsudku.

Obrana obžalovanej, že v žalovanom období menila zamestnávateľov a príjem zo zárobkovej činnosti bol nižší, potrebovala ho pre svoje potreby, neobstojí nakoľko uvádzané skutočnosti nezbavujú obžalovanú zákonnej povinnosti platiť výživné na maloleté deti. Z dôvodu snahy obžalovanej o uhradenie výživného bola obžalovaná prepustená zo zadržania, ktoré predchádzalo hlavnému pojednávaniu dňa 17.05.2018, pričom obžalovaná pri výsluchu po zadržaní chcela dlh na výživnom uhradiť. Je povinnosťou obžalovanej prednostne uhrádzať výživné, nakoľko maloleté deti boli zverené do starostlivosti Detského domova E. , a to že obžalovaná fajčí a minie na cigarety mesačne 90,- Eur (každý deň vyfajčí krabičku minimálne za 3 Eurá), mesačné výživné na všetky tri deti činí sumu 81,96,- Eur, čo teda znamená, že pokiaľ by sa obžalovaná vzdala svojho zlozvyku, mohla bez problémov platiť dlžné výživné na všetky tri deti každý mesiac.

Súd na strane obžalovanej nezistil objektívne skutočnosti, ktoré by bránili obžalovanej zabezpečiť dostatok finančných prostriedkov, keďže zdravotný stav obžalovanej to umožňuje, obžalovaná nebola v skúmanom období poberateľom invalidného dôchodku, resp. dávky v hmotnej núdzi, či inej dávky sociálnej odkázanosti, naopak obžalovaná bola často zamestnaná. Súd poukazuje, že ak dôjde k zhoršeniu finančnej situácie, je obžalovaná povinná prispôsobiť svoj životný štandard týmto novovzniknutým okolnostiam, svoj životný štandard primerane znížiť, a to až na úroveň pokrytia iba objektívnych základných životných potrieb a zvýšiť svoju aktivitu smerom k získaniu takej adekvátnej práce, ktorej finančné ohodnotenie postačí na zabezpečenie potrieb všetkých na ňu odkázaných osôb.

Súd preto uznal obžalovanú vinnou zo spáchania žalovaného skutku, ktorý rovnako ako obžaloba právne posúdil ako zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), c) Tr. zákona, s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zákona a to vzhľadom na odsúdenie oboznámeným trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/114/2016 zo dňa 18.11.2016, právoplatným dňa 11.01.2017.

Obžalovaná ako subjekt spĺňa podmienky trestnej zodpovednosti z hľadiska veku a neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali jej nepričetnosti alebo prípadne jej zmenšenej pričetnosti. Z objektívnej stránky skutkovej podstaty stíhaného trestného činu je nepochybné, že obžalovaná si bola a je vedomá svojej zákonnej povinnosti, vyplývajúcej jednak z ustanovenia § 62 Zákona o rodine a jednak zo súdneho rozhodnutia o určení výšky výživného, prispievať na výživu maloletých detí P. L. X., A. X. a L. A., napriek tomu výživné neplatila a spoliehala sa, že sa trestnej zodpovednosti za svoje konanie zbaví poukazovaním najmä na nedostatok finančných prostriedkov, pričom v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch bola za taký čin odsúdená, a to trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/114/2016 zo dňa 18.11.2016, právoplatným dňa 11.01.2017. Naplnená bola i subjektívna stránka, t. j. zavinenie, keď obžalovaná konala vo forme vedomej nebanlivosti podľa § 16 písm. a) Tr. zákona, nakoľko obžalovaná vedela, že neuhrádzaním výživného na maloleté deti P. L. X., A. X. a L. A. môže porušiť záujem chránený Trestným zákonom, ale bez primeraných dôvodov, poukazovaním na svoju finančnú situáciu, sa spoliehala, že také porušenie nespôsobí. Preto je súd toho názoru, že obžalovaná svojím konaním porušila Trestným zákonom chránený spoločenský záujem, ktorý spočíva v ochrane nároku oprávnenej osoby na výživné.

Súd dospel k záveru, že obžalovanej je potrebné uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody, a to s prihliadnutím na § 49 ods. 2 Trestného zákona, nakoľko stíhaný trestný čin spáchala obžalovaná v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, uložených jej trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/114/2016 zo dňa 18.11.2016, právoplatným dňa 11.01.2017.

Pri rozhodovaní o výmere nepodmienečného trestu odňatia slobody vychádzal súd zo základnej trestnej sadzby trestu odňatia slobody podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona (1 rok až 5 rokov). Súd pri ukladaní trestu zistil jednu priťažujúcu a jednu poľahčujúcu okolnosť, a podľa § 36 písm. n) Tr. zákona (napomáhala pri objasňovaní trestnej činnosti) a priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zákona (bola už za taký trestný čin odsúdená). Preto jej súd uložil podľa § 49 ods. 2 Tr. zákona trest odňatia slobody nepodmienečne v trvaní jeden rok, čo je na dolnej hranici trestnej sadzby a pre výkon trestu odňatia slobody súd obžalovanú podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže obžalovaná nebola podľa oboznámeného odpisu registra trestov v posledných desiatich rokoch pred spáchaním predmetného trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý jej bol uložený za iný úmyselný trestný čin. Takto uložený trest podľa názoru súdu spĺňa všetky potrebné atribúty uvedené v § 34 ods. 1 Tr. zákona.

S predmetným trestným konaním adhézne konanie, t. j. konanie o náhradu škody, spojené nebolo, keďže vzniknutý dlh na výživnom nemá z trestnoprávneho hľadiska povahu škody. najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si neplnila úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchala závažnejším spôsobom konania na viacerých osobách a hoci bola v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdená,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 (pätnástich) dní od jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením je jeho vyhlásenie v

prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal.